

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi, sediul Central (jud: N. Ghedrovici)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, M. Anton, O. Cojocaru)

Î N C H E I E R E

24 aprilie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componență:

Președinte, judecător

Judecători

Stela Procopciuc

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bruma Alina,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bruma Alexandru împotriva Alinei Bruma, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială, Tineret și Protecție a Familiei Anenii Noi cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori, și la acțiunea depusă de Bruma Alina împotriva lui Bruma Alexandru, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială, Tineret și Protecție a Familiei Anenii Noi cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori,

împotriva deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Bruma Alexandru, reprezentat de avocatul Leanca Liliana, s-a casat parțial hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoria Anenii Noi, sediul Central, în partea stabilirii domiciliului copiilor minori, și s-a emis în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii depuse de Bruma Alina cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori și s-a admis acțiunea depusă de Bruma Alexandru privind stabilirea domiciliului copiilor minori împreună cu tata,

c o n s t a t ă :

La 20 august 2020, Alexandru Bruma a depus cerere de chemare în judecată împotriva Alinei Bruma, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială, Tineret și Protecție a Familiei Anenii Noi cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la XXXXX, a încheiat căsătoria cu Alina Bruma, înregistrată la XXXXX și trecută în registrul actelor de stare civilă sub nr. XXXXX.

Din căsătoria lor s-au născut doi copii: XXXXX (XXXXX) și XXXXX (XXXXX), care la moment locuiesc împreună cu el, în casa de locuit din localitatea XXXXX.

Viața în comun cu Alina Bruma a eșuat. În timpul căsătoriei s-a creat o atmosferă insuportabilă, cu certuri. Incompatibilitatea caracterelor și viziunilor contrare asupra modului și principiilor de conviețuire, în contextul atmosferei create, au condus la convingerea fermă că familia nu poate fi păstrată.

La încercarea de a soluționa litigiul pe cale amiabilă nu s-a soldat cu succes, din motivul divergențelor apărute cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori.

Consideră că, destrămarea familiei urmează a fi pusă pe seama Alinei Bruma, care a abandonat familia și s-a mutat cu traiul la concubin, lăsând copiii în grija tatălui și manifestând iresponsabilitate totală.

Totodată, Bruma Alexandru a precizat că, la momentul încheierii căsătoriei, Alina Bruma avea la întreținerea ei doi copii minori, pe care dânsul i-a crescut ca pe proprii lui copii, oferindu-le căldură sufletească, având grijă de ei, aflându-se integral la întreținerea sa.

După plecarea pârâtei Alina Bruma din familie, în afară de cei doi copii comuni ai lor, cu dânsul mai locuiește și fiul pârâtei din prima căsătorie XXXXX, care în continuare locuiește împreună cu el, iar celălalt copil al pârâtei, din prima căsătorie, XXXXX locuiește împreună cu mama sa.

În contextul enunțat, Bruma Alexandru a solicitat desfacerea căsătoriei încheiată cu Alina Bruma, înregistrată la XXXXX la Primăria XXXXX și stabilirea domiciliului copiilor minori comuni: XXXXX și XXXXX, împreună cu tata.

La 11 septembrie 2020, Alina Bruma a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Alexandru Bruma, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială, Tineret și Protecție a Familiei Anenii Noi cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, condițiile economice și viața cotidiană de zi cu zi au adus la certuri permanente, iar viața comună și menținerea familiei au devenit imposibile.

Întru soluționarea litigiului pe cale amiabilă, cu privire la desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori, la 07 august 2020 a expediat în adresa lui Alexandru Bruma o scrisoare de informare, recepționată de către ultimul la 17 august 2020, care însă a rămas fără un răspuns.

A precizat că, cu Bruma Alexandru nu dețin bunuri în proprietate comună în devălmășie.

În contextul expus, Alina Bruma a solicitat desfacerea căsătoriei și stabilirea domiciliului copiilor minori comuni: XXXXX și XXXXX, împreună cu ea.

Prin încheierea din 07 octombrie 2020 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central, ambele cauze civile au fost conexe într-un singur proces (f.d. 29, volumul I).

Prin hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul Central a fost admisă parțial acțiunea depusă de Alexandru Bruma. A fost admisă integral acțiunea depusă de Alina Bruma. A fost desfăcută căsătoria încheiată între Alexandru Bruma și Alina Bruma, înregistrată la XXXXX și trecută în registrul actelor de stare civilă al Primăriei XXXXX, sub nr. XXXXX. S-a stabilit domiciliul copiilor minori XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX, împreună cu mama Alina Bruma. S-a încasat din contul lui Alexandru Bruma și al Alinei Bruma taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorț în cuantum de 1000%, adică suma de 200 de lei, a câte 100 lei fiecare. În rest, acțiunea depusă de Alexandru Bruma împotriva Alinei Bruma, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 19 februarie 2021, Alexandru Bruma a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii din 16 februarie 2021 a

Judecătoria Anenii Noi, sediul Central, în partea stabilirii domiciliului copiilor minori și emiterea în această parte a unei hotărâri noi, prin care să fie stabilit domiciliul copiilor minori împreună cu tata, în rest, hotărârea primei instanțe, în partea desfacerii căsătoriei, a fost menținută.

Prin decizia din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Alexandru Bruma și s-a menținut hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoria Anenii Noi, sediul Central (f.d.136, vol.I).

La 10 martie 2022, Alexandru Bruma, reprezentat de avocatul Liliana Leanca, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 04 noiembrie 2021.

Prin decizia din 15 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Bruma Alexandru, s-a casat integral decizia din 04 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată (f.d.175, vol.I).

Prin decizia din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Bruma Alexandru, reprezentat de avocatul Leanca Liliana. S-a casat parțial hotărârea din 16 februarie 2021 a Judecătoria Anenii Noi, sediul Central, în partea stabilirii domiciliului copiilor minori, și s-a pronunțat în această parte o hotărâre nouă de respingere a acțiunii depuse de Alina Bruma cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori împreună cu ea. S-a admis acțiunea depusă de Bruma Alexandru cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minori. S-a stabilit domiciliul copiilor minori: XXXXX, născut la XXXXX și XXXXX, născută la XXXXX, împreună cu tata Bruma Alexandru.

Instanța de apel a motivat decizia prin faptul că, poziția instanței de fond este în contradicție cu cumulul de probe anexate la materialele dosarului, cât și se contrapune cu opinia copilului minor XXXXX.

La acest aspect, instanța de apel a reținut Raportul de evaluare psihologică din 31 martie 2021, elaborat de psihologul, magistrul în psihologie, XXXXX, care a concluzionat că, atitudinea față de părinții săi biologici este vădit inegală - față de tatăl său, copilul XXXXX simte căldură și o stare de securitate psihologică. I se poate deschide și vede în el o bază de stabilitate, un confident și un prieten. Pe când mama i se asociază cu cineva care l-a abandonat. Deși, îi este dor de mama și nutrește sentimente calde față de aceasta, copilul nu își dorește interacțiunea cu ea și nu o privește drept o autoritate. Copilul simte o dezamăgire față de rolul mamei și asta îl frustrează mult (f.d.91-101, vol. I).

Instanța de apel a subliniat că, psihologul a observat că relația dintre tată-fiu stabilită poate fi caracterizată ca una de încredere, care s-a construit în ani, și nu este una superficială. Atitudinea față de tată arată un indicator mai sus de normă, ceea ce arată o apropiere foarte mare de tată și o anumită încărcătură emoțională tensionată în lipsa acestuia. Psihologul a recomandat menținerea relației dintre tată-fiu și nu se recomandă schimbarea locului de trai al copilului, în special prin ruperea legăturii cu tatăl și fratele mai mare. În eventualitatea stabilirii vizitelor cu mama, se recomandă ca acestea să fie executate doar cu dorința și acordul copilului.

De asemenea, instanța de apel a constatat că, din cumulul probe, care caracterizează apelantul Bruma Alexandru drept un părinte care manifestă o atenție deosebită creșterii și educării copilului, având un rol activ și decisiv în conviețuirea armonioasă a copiilor minori. Or, la moment copiii minori: XXXXX și XXXXX, locuiesc cu tatăl, fapt confirmat de organele tutelare.

Instanța de apel a constatat că, atât tata, cât și mama sunt figuri importante de atașament, care au rol decisiv în dezvoltarea emoțională și socială a copiilor, însă întru crearea condițiilor necesare pentru creșterea și dezvoltarea completă și armonioasă a personalității acestora, au nevoie de afecțiunea, înțelegerea, sprijinul și siguranță morală permanentă, care pot fi oferite de părintele care participă activ și constant în formarea personalității copilului, la caz, tata Bruma Alexandru.

Instanța a reținut că, interesul superior al copiilor reclamă menținerea acestora cât mai mult timp într-un mediu familial normal și echilibrat în prezența ambilor părinți, pentru că riscul ruperii echilibrului sufletesc al acestora este foarte mare odată cu încredințarea lor unuia sau altuia dintre părinți. Totuși, când relația părinților se rupe, și acestea nu pot ajunge la un numitor comun privind stabilirea domiciliului copilului minor, urmează a fi implicată instanța de judecată, care la emiterea unei hotărâri urmează să se călăuzească de interesul superior al copilului și de atașamentului acestuia față de părinți.

În speță, însuși copilul minor XXXXX, în urma audierii în cadrul instanței de apel din 20 octombrie 2021, și-a manifestat dorința de a conviețui împreună cu tatăl său. Iar, în fundamentarea acestei poziții, instanța de apel a remarcat că, copilul a fost supus unei analize psihologice la data de 31 martie 2021, în urma căreia psihologul a conchis că atitudinea față de tată arată un indicator mai sus de normă, ceea ce arată o apropiere foarte mare de tată și o anumită încărcătură emoțională tensionată în lipsa acestuia.

Mai mult, psihologul a recomandat menținerea relației dintre tată-fiu și nu se recomandă schimbarea locului de trai al copilului, în special, prin ruperea legăturii cu tatăl și fratele mai mare. În eventualitatea stabilirii vizitelor cu mama, se recomandă ca acestea să fie executate doar cu dorința și acordul copilului.

Cât privește copilul XXXXX, instanța a reținut că, potrivit caracteristicii din 27 ianuarie 2021 eliberată de educatorul și directorul grădiniței creșă „XXXXX” din XXXXX, tatăl Bruma Alexandru este un părinte calm, responsabil, binedispus. Se implică activ în creșterea copilului XXXXX. Între copil și tată se observă o legătură strânsă, întrucât de fiecare dată este bucuroasă când vine tata să o ia de la grădiniță (f.d.90).

Potrivit avizului-concluzie privind stabilirea domiciliului copiilor minori eliberat la data de 28 septembrie 2022, sub nr. XXXXX, de către Șeful Direcției Asistență Socială, Tineret și protecția Familiei Anenii Noi, s-a constatat că ambii părinți dispun de condiții pentru creșterea copiilor, însă martorii au indicat că mama ar avea un comportament necorespunzător. Deseori când tata copilului era plecat la serviciu, copilul XXXXX, născută la XXXXX, era dusă și luată de la grădiniță de către o rudă, însă nu de mama copilului, Bruma Alina. Conform declarațiilor copiilor XXXXX, XXXXX și XXXXX, de educația acestora se ocupă exclusiv tata - Bruma Alexandru. Copiii sunt mai mult atașați de tata lor (f.d.198).

Potrivit caracteristicii nr. XXXXX din 27 septembrie 2022, eliberată de educatorul și directorul interimar al grădiniței creșă „XXXXX” din XXXXX, Bruma Alexandru este caracterizat drept un părinte responsabil. În perioada frecventării grădiniței de către copilul XXXXX, tata a participat cu regularitate la ședințele cu părinți, și-a dat interesul față de condițiile și rezultatele activității copilului. Copilul zilnic este adus la grădiniță îngrijit. Totodată, autorii eliberării caracteristicii au constatat că tata Bruma Alexandru se ocupă singur de îngrijirea și educația copilului, pe când însă, pe mama copilului nu au văzut-o în ultimii 2 ani niciodată (f.d.203).

Distinct, instanța de apel a reținut că, potrivit ordonanței de scoatere de sub urmărirea penală și clasarea cauzei penale din 13 septembrie 2021, emisă de procurorul în Procuratura raionului Anenii Noi, s-a dispus scoaterea integrală de sub urmărire penală a învinutului Bruma Alexandru, deoarece în acțiunile acestuia nu există faptul infracțiunii. S-a dispus clasarea procesului penal (f.d.120-127).

Pe final, instanța de apel a concluzionat că, întru asigurare celei mai bune protecții a intereselor copilului, care sunt prioritare în raport cu interesele sau sentimentele părinților, motiv din care protecția, buna dezvoltare a copilului, inclusiv atașamentul sentimental și siguranță acestuia, au constituit circumstanțe determinate pentru instanța de apel la stabilirea domiciliului copiilor minori.

Din considerentele sus-numite, instanța de apel a considerat că, pretenția înaintată de Bruma Alina privind stabilirea domiciliului copiilor minori împreună cu mama, urmează a fi respinsă, iar pretenția din acțiunea depusă de Bruma Alexandru privind stabilirea domiciliului copiilor minori împreună cu tata, urmează a fi admisă.

Intervenita instanței de judecată în vederea separării copilului minor de unul dintre părinții acestuia este solicitată de ambii părinți în virtutea relațiilor conflictuale și incapacitatea acestora de a păstra familia și a asigura o bună dezvoltare a copiilor minori în cadrul familiei, are drept scop protejarea intereselor copilului minor. Or, instanța de judecată în conformitate cu prevederile art.53 alin.(1) din Codul familiei, are obligația de a garanta apărarea drepturilor copilului și intereselor sale legitime.

Reieșind din cumulul probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, și anume caracteristicile emise de persoanele terțe, avizul-concluzie privind stabilirea domiciliului copiilor minori emis de autoritatea tutelată, anchetele sociale anexate la materialele cauzei, declarațiile părților Bruma Alina și Bruma Alexandru, cât și opinia copilului XXXXX, depuse/audiate pe parcursul judecării cauzei, instanța de apel a conchis că, domiciliul copiilor minori XXXXX și XXXXX, urmează a fi stabilit împreună cu tata Bruma Alexandru, pornind de la manifestarea atașamentului copiilor față de părinți, precum și posibilitatea creării condițiilor necesare pentru creșterea și dezvoltarea completă și armonioasă a personalității acestora.

La 22 decembrie 2022, Bruma Alina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei din 20 octombrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea hotărârii din 16 februarie 2021 a Judecătoria Anenii Noi, sediul Central.

În susținerea recursului Bruma Alina a invocat ilegalitatea și netemeinica deciziei instanței de apel, emisă fără a fi elucidate toate circumstanțele cauzei, cu aprecierea arbitrară a probelor, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Instanța de apel a admis probe noi contrar prevederilor art.372 din Codul de procedură civilă, fără a fi motivată necesitatea admiterea acestora și nu s-a explicat de ce aceste probe nu au fost posibil de prezentat în instanța de fond.

Instanța de apel a apreciat eronat probele din dosar, fără a ține cont de faptul că, la 22 iunie 2020, după o ceartă cu Bruma Alexandru, a fost alungată din locuința din satul XXXXX, pe care o închiriau. Careva bunuri imobile nu a avut, numai cu copilul XXXXX în prezent locuiesc la mama sa în satul XXXXX. Ceilalți copiii, după hotărârea samavolnică a fostului soț Bruma Alexandru, au rămas să locuiască împreună cu el.

La moment, dânsa are dreptul să-și vadă copiii numai în prezența lui Bruma Alexandru. Nu poate să se ocupe de educația lor, în pofida faptului că, au nevoie de grija și

educația mamei (fiica minoră XXXXX are în prezent XXXXX ani). Copiilor li se spune despre ea numai de rău, cu cuvinte necenzurate. La orice încercare de a lua copiii este blamată și amenințată, fapt constatat prin Actul din 23 octombrie 2020 întocmit de executorul judecătoresc XXXXX, precum și prin procesul-verbal anexat la acest act, asupra căruia instanța de apel a omis să se pronunțe.

Pe lângă acestea, copilul XXXXX a fost influențat să dea explicații în cadrul ședinței instanței de apel că dorește să locuiască împreună cu tata.

De asemenea, starea sa psihologică după comportamentul și amenințările lui Bruma Alexandru, a fost evaluată prin Actul de evaluare psihologică anexat la actele cauzei, asupra căruia la fel instanța de apel nu s-a expus.

Instanța de apel a ignorat prevederile art.52 din Codul familiei, art.3 și 9 din Convenția ONU cu privire la drepturile omului, că copii au dreptul să comunice cu ambii părinți, frații și surorile, buneii și alte rude. În toate cazurile autoritățile în mod prioritar trebuie să țină cont de interesele superioare ale copilului, la caz, fiind ignorate de către instanța de apel.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) și (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 20 octombrie 2022, în ședință publică.

Din actele cauzei rezultă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată la adresa electronică a avocatului recurentului Stratu Andrei la 04 noiembrie 2022 (f.d.219, vol.I).

Astfel, recursul declarat la 22 decembrie 2022 de către Bruma Alina, este în termen.

La 11 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Bruma Alexandru și Direcției Asistență Socială, Tineret și Protecție a Familiei Anenii Noi copia recursului declarat de Bruma Alina, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor (f.d.14, vol.II).

La 31 ianuarie 2023, Bruma Alexandru a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de Bruma Alina, cu menținerea deciziei instanței de apel, pe care o consideră legală și întemeiată (f.d.27, vol.II).

Alte referințe nu au fost depuse.

Prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) au fost operate modificări în Codul de procedură civilă, care au intrat în vigoare la 01 septembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art.XI alin.(3) din Legea nr.246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

În conjunctura enunțată, și având în vedere că, recursul declarat de Bruma Alina a fost depus la 22 decembrie 2022, adică până intrarea în vigoare a modificărilor operate în Codul de procedură civilă, acestea vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă (până la modificările operate prin Legea nr.246 din 31.07.2023, în vigoare 01.09.2023), părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului (22 decembrie 2022), cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data declarării recursului.

Din analiza recursului rezultă că, Bruma Alina a invocat temei de admisibilitate a recursului prevederile art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data de 22 decembrie 2022.

Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, reținând că recurenta a făcut trimitere la temeiurile de drept prevăzute de art.432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, normă citată supra, nu a stabilit că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

În acest context, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție învederează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat de Bruma Alina nu rezultă că instanța de apel a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p.38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

În conformitate cu art.440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Din considerentele redate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Bruma Alina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art.433 lit.a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, art.440 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Bruma Alina.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc